

הוא דומה האדם בעולם הזה?
לצפור שהולכת, כשיוצאת מקנה
ולא מוצאת מי שיכניס אותה -
כך הוא האדם, כיון שהנשמה
יוצאה, שוב אינו יודע ומבין את
הגוף, פרט לאותו הגוף, מהאור
הרב שהזדמן לו להשתעשע בגן
עדן.

אמר רבי אבא, מתהלך? ! מהלך
היה לו לומר! מה זה מתהלך?
אמר רבי בא, וכי חושבים בני
אדם שהקדוש ברוך הוא היה?
בא תשמע, שכתוב את קול, הוא
שכתוב בו (שמות ט) והאלהים יענו
בקול, וכן (יחזקאל א) ויהי קול מעל
לרקיע אשר על ראשם. אמר רב
חסדא אמר רבי יוחנן, קול פתוב,
מתהלך לרוח, זהו שכתוב (שם לו)
ויהי קול כהנבאי והנה רעש.

אמר רבי יוחאי, והרי רבי יהודה
חברנו אמר שפאן צריך דרשה,
ואתם אומרים מעשה מרפכה?
אמר רבי אלכסנדר, יותר
מעשה מרפכה הוא, שהרי
סודות עליונים אנו ראינו
שהתגלו כאן.

שנו רבותינו, כשחלה רבי שמעון
בן יוחאי, נכנסו לפניו רבי פנחס
ורבי חייא ורבי אבהו. אמרו לו,
מי שהוא עמוד העולם - ימות?
אמר להם, אין בית הדין
שלמעלה מעינים בדיני, שהרי
אני ראיתי שאיני נתן למלאך
ולדין שלמעלה, שאיני פשאר בני
אדם.

א"ר הדין הזה שלי, הקדוש
ברוך הוא דן אותו, ולא בית דינו.
והינו מה שאמר דוד בבקשתו
לפניו (תהלים מג) שפטיני אלהים
וריבה ריבי. וכן שלמה אמר,
לעשות משפט עבדו, הוא לבדו,
ולא אחרים.

שהרי שנינו, כשהאדם הוא
שוכב, בית דין שלמעלה מסתכלים בדינו. יש מהם שנוטים לכף זכות, שמראים זכותו של

בעולם הזה, לצפורה דאזלת, כד נפקת
מקינה, ולא אשפחת מאן דאכניש לה. כן
הוא האדם, כיון שהנשמה יוצאה, שוב אינו
יודע, ומבין. בר ההוא גופא, מנהירו טובא
דאיזדמן ליה לאשתעשעא בגנתא דעדן.

אמר רבי אבא, מתהלך, מהלך הוה ליה
למימר, מהו מתהלך. אמר רבי בא, וכי
חושבין בני אדם שהקדוש ברוך הוא היה.
תא שמע, דכתיב את קול, הוא דכתיב ביה
(שם יט ט), והאלהים יענו בקול. וכן (יחזקאל א כו)
ויהי קול מעל לרקיע אשר על ראשם. אמר
רב חסדא אמר רבי יוחנן, קול פתיב, מתהלך
לרוח, הדא הוא דכתיב, (שם לו ט) ויהי קול
כהנבאי והנה רעש.

אמר רבי יוחאי, והא ר' יהודה חברינו אמר,
דכאן צריך דרשא, ואתם אומרים מעשה
מרפכה. אמר רבי אלכסנדר, יתיר מעובדא
דרכיבא הוא, דהא רזין עילאין אנו חזינן
דאתגליין הכא.

הנו רבנן, כשחלה רבי שמעון בן יוחאי. עאלו
קמיה ר' פנחס, ור' חייא, ור' אבא. אמרו
ליה, מאן דהוא קיימא דעלמא, שכיב. אמר
לון, לא בי דינא דלעילא מעיינין בדינאי,
דהא אנא חזאי דלית אנא מתייהב למלאכא
ולדיינא דלעילא. דאנא לאו פשאר בני נשא.
א"ר האי דינא דילי, קודשא בריך הוא דיינייה,
ולא בי דינייה. והיינו דאמר דוד,
בבעותיה קמיה (תהלים מג א) שפטיני אלהים וריבה
ריבי. וכן שלמה אמר, (מ"א ח ט) לעשות משפט
עבדו, הוא בלחודוי, ולא אחרא.

דהא תנינן, כשהאדם הוא שוכב, בי דינא
דלעילא מסתכלין בדינו, אית מנהון
שוכב, בית דין שלמעלה מסתכלים בדינו. יש מהם שנוטים לכף זכות, שמראים זכותו של